

۹: (۲۵): **ئۆگۈستين:** ھەز دەكەم، ئيتر، تى بگەي:
دەبىي ئەو شتانهى ئاماژەيان پى دەدرى بەرزتر لە
سىمبۆلەكان بنرخىنرىن. ئەوھى بەھۆى خواستى يەككىكى
دىكەوھ بوونى ھەيە، بە ناچارىي بايەخ و بەھاي لەوھ
كەمترە كە بە خواستى خۆى بوونى ھەيە (۱). ئايا تۆ
بۆچوونىكى دىكەت ھەيە.

ئەديودات: ئەوھ بە ژىرانە دادەنىم كە لەو خالەدا بەبى
چەند و چۆن يەكسەر نەيسەلمىنم. ئىمە ئەگەر بە تايبەتى
بلىين «Caenwm» «پىسايى» دەبى ئەو ناوھ بەرزتر
بى، لەو شتەى ئاماژەى پى دەدات، ئىمە كە بە بىستنى
پرادەچلەكىن لە دەنگى وشەكەوھ نەھاتوھ. خۆ ئەگەر تاكە
پىتتىكى ئەو وشەيە بگۆرىن، واتاكەشى دەگۆرى. وشەى
«Caelum» واتاي «ئاسمان» دەگەيەنى. ئاي چ
جىياوازيبەكى گەورە لەنىوان ئەو شتانهى ناوھكە
ئاماژەيان پى دەدات، پەيدا دەبى! ئەمە پروونە
لەبەرچاومان، ئيتر ھەر بۆيە نامەوى بىزار بوونەكەمان
بدەمە پال ئەو سىمبۆلەى ئاماژە بەو شتە دەدات كە
مايەى بىزارىبەكەيە، بۆيە من سىمبۆلەكە لە شتەكە بە
چاكتەر دادەنىم. ئىمە ھەز دەكەين گويمان لە سىمبۆلەكە
بى لەوھى شتەكە بەر ھەستىكىمان بگەوى.

ئۆگۈستين: سەرنجدانىكى ئەوپەرى سەرنجراكىشە! بە
ھەلە شمەكەكان لە سىمبۆلەكانيان بەرزتر بنرخىنرىن.
ئەديودات: وا دەردەكەوى.

ئۆگۈستين: ئىستا پىم بلى، بە باوھرى تۆ، مەبەستى
ئەوانەى ناويان بۆ شتتىكى پۆخل داناوھ، چىبە؟ ئايا تۆ
بەراستىيان دادەنىي، يان نا؟

ئەديودات: بە ئاشكرا من ئەو بوئىبىم نىبە بە
راستىيان دابنىم، يان نا، ناشانم لە مەدا مەبەستىيان چى

سانت ئۆگۈستين: دەربارەى مامۇستا

لە ئەلمانىيەوھ: د. ھەمىد ەزىز
(زانكۆى سەلاھەددىن - كۆلىرى ئاداب)

(۳ - ۳)

سانت ئۆگوستین

ناوہکە دانراوہ، دەبی باشتر دابنری له ناوہکە خوئی
 ھەرۆک دیتمان، کە دەبی له چاو پیسییہکە پلہ بالاتر
 بی، ھیچ ھۆکاریکی دیکە لەبەردەستدا نییە بییتە مایە
 ئەوہی زانین لە سیبمۆلەکە ی بە چاکتر دابنری، لەوہ
 بەولاوہ کە بە ئاشکرا دیارہ سیبمۆل لەبەر خاتری زانین
 پۆنراوہ و زانین لە پیناوی سیبمۆلدا پۆنەنراوہ.
 نمونەبەک لەو بارەبەوہ: کاتیکی تیرنەخۆریکی، یان
 وەک ئەپۆستل (یاوہری عیسا- ھواری- وەرگێر) کە بە
 بەندە ی و رگ ناوی بردووە (رومیہ ۱۶: ۱۸) لافی لی
 داوہ و گوتوویەتی: «ئەو بۆ ئەوہ دەژی تاوہکو بخوات».
 ئەگەر پیاوچاک ئەو قسەبە ی گوئی لی بی پەسندی
 ناکات، بەلکو وەلامی دەداتەوہ:

«ئای چەند چاکتر وایە تۆ بخۆی بۆ ئەوہی بژی!»
 ھەردووکیشیان لە قسەکانیاندا پابەندی بنەما
 ناسراوہکەن: «سیبمۆل بۆ زانین دانراوہ، نەک زانین بۆ
 سیبمۆل». لەو ھۆکارە بەولاوہ شک نابەین کە ئەوہ بە
 قیژەوون و ناحەز دابنن: ئەو ژبان بە کەمتر لە چیژ و تام
 دادەنی. لەوہدا کە دەری بریوہ: ئەو لەبەر خاتری خواردن
 دەژی، دووہمیان پەسند دەکەین، چونکە تۆ دەگات
 کامیان لەو دوو شتە ملکہچی شتی ترن، ھەرۆھا
 ئاگادارمان دەکاتەوہ کە پیتوبستە بخۆین بۆ ئەوہی بژین،
 نەک بژین بۆ ئەوہی بخۆین. ھەر بەو شتێواز و پیتودانگە
 دوور نییە تۆ و یەکیکی شارەزای دنیا دیتە کە
 چەنەبازیکی پیت بلتی: من فیر دەبم بۆ ئەوہی بتوانم قسە
 بکەم، پیتی دەلئی: «کوری باش بۆچی تۆ بەدل قسە
 ناکە ی بۆ ئەوہی فیر بیی ئەگەر ئەمە راستی و راست
 بیت- وەک تۆ دەبینی رەوشەکە ئاوەھایە- بایەخی وشە
 کەمترە لە بایەخی ئەو شتانە ی لە پیناویاندا وشەکان
 بەکار دین، دەبی بەکارھینانی وشە لە وشە خوئی بەچاکتر
 دابنریت. وشە بۆ بەکارھینانە و بۆ فیربوون بەکار دیت،
 لەبەر ئەوہی فیربوون باشترە لە وشە و قسەکردن، کەوابوو
 زمان چاکترە لە وشە. ئیتر بایەخی فیربوون لە ھی
 قسەکردن و وشە گەرەتەر.» ئیستا ھەز دەکەم لیت
 بیستم دەتەوی چ رەخنەبەک بگریت؟

(۲۷): ئەدیودات: من بە ئاشکرا پشتیوانیت لی
 دەکەم کە فیرکردن لە وشەکان چاکتر و پلہبەرزترە، بەلام
 ئایا ئەو رینمایییە دەلی: ئەوی بەھۆی خواستی ترەوہ
 بوونی ھەبە بایەخی کەمترە لەوہی بوونەکە ی بەھۆی

بووہ؟

ئۆگوستین: ئایا بەلامی کەمەوہ دەتوانی بزانی مەبەستت
 چییە کاتیکی تۆ ئەو وشەبە دەردەبری؟!
ئەدیودات: دەتوانم بە تەواوہتی ئەمە بکەم، ھەز دەکەم
 بە تاییبەتی سیبمۆلیکی پیشکەش بکەم بۆ ئەوہی ئەو
 کەسە ی قسە ی لەگەلدا دەکەم دەربارە ی شتەکە فیری
 بکەم، یان بەبیری بەینمەوہ، چونکە من ئەو بۆچوونەم
 ھەبە کە دەبی ئەو دەربارە ی ئەو شتە فیر بکری، یان
 بیری بخۆیتەوہ.

ئۆگوستین: ئیتر چۆن؟ ئەو فیرکردنە، یان
 وەبیرھینانەوہیە، یان فیربوون، یان وەبیرھاتنەوہیە کە
 بەھۆی ئەو ناوہو تۆ چالاکسیت، یان بۆ تۆ دەبی بە
 چالاک، ئایا نابی ئەمە بە بایەختر دابنری لەچاو ناوہکە
 خوئی؟!

ئەدیودات: من دان بەوہدا دەنیم کە زانین بەھۆی ئەو
 سیبمۆلەوہ پەیدادەبی لە سیبمۆلەکە خوئی گرینگترە،
 بەلام لەو باوہدەدانییم کە لە شتەکە خوئی گرینگتر بی.

(۲۶) **ئۆگوستین:** بە پیتی قسەکەمان ئەگەرچی ھەلە و
 چەوتە شتەکان لە سیبمۆلەکانیان بالاتر و چاکتر دابنرین،
 بەلام ھەلە نییە ئەگەر ھەموو ئەوہی بەھۆی خواستی ھی
 ترەوہ بوونی ھەبە، بایەخی کەمترە لەوہی بە خواستی
 خوئی بۆ خوئی ھەبە. زانینی شتی پیس کە لە پیناویدا

خۆبەۋەدەيەتى، بىي قەيد و مەرح راستە، ناکرى پەخنە بکرى؟! ئەمە نازانم.

ئۆگۈستىن: ئەگەر جارىكى تر دەرفەتى لەبار و گونجاو ھاتە پېشەۋە دەمانەۋى ئەو كېشەيە لە رەگورپىشەۋە ورد تاۋوتو بکەين. دان پېدانانەكەت، لەو ساتەدا، بەشى ئەۋە دەكات ئەو ئەنجامە پشت راست بکەمەۋە كە من لە رېگاي پېگەيشتەندام، بە تايبەتى تۆ بە پرېار پشت راستت كەدەۋە، زانينى شتەكان بايەخدارتر لە سېمبۆلى شەكەكانن، ھەربۆيە زانينى شتەكان كە ئامازەيان پې دەدرى لە پېشترە لە بەرانبەر زانينى سېمبۆلدا، يان تۆ بۆچونېكى دېكەت ھەيە!؟

ئەدبۇدات: ئايا من ئەۋەم بە پرېاردانەۋە سەلماند كە زانينى شت لە زانينى سېمبۆلەكان باشتر و لەپېشترە؟! بۆيە سەختە من لەو خالەدا لەگەل تۆ بېمەۋە. ئەگەر ناۋى «پېسايى» چاكتىر بې لەو شتەي ئەو ئامازەي پې دەدات، ھەروەھا زانينى ئەو ناۋە لەسەروۋى زانينى ئەو شتە دابنرى ئەگەر لە ھەمان كاتدا ناۋەكە لە ئاستېكى تردا بې لە چاۋ زانينەكە، ئېستىر چى دەبى و چى دېتەكايەۋە؟! كەۋاتە چوار بابەت ھەيە:

ناۋ، شەمەك، زانينى ناۋ، زانينى شەمەك. ئەگەر يەكەم لەپېش دوۋەمەۋە بېت، بۆ دەبى سېيەمېش لەپېش چوارەمەۋە نەبې؟! ئايا دەكرى ئەمە لەۋەۋە ھاتېچ كە كەمتر گرېنگە؟

(۲۸) **ئۆگۈستىن:** ۋەك من دەبېنم، بەشىۋازىكى سەرنجراكىش تۆ پابەندى بەۋەي سەلماندت و بەباشى بېرۋېچوۋنى خۆشت دەرىپى. ۋەك من بۆي دەچم تۆ لەۋە تې دەگەي كە ناۋە سې پرگەيىبەكە كە دەنگى دى كاتېك ئېمە دەلېين «بەدكارى» باشترە لەۋەي كە ئەو ئامازەي پې دەداۋ دەستىنشانى دەكات، كەچى خۆ زانينى ناۋ كەم بايەخترە لە زانينى بەدكارى. ئەگەر تەماشاي ئەو چوار بابەتە بکەي:

ناۋ، شەمەك، زانينى ناۋ، زانينى شەمەك. لە جىگاي خۆدبايە كە ئېمە يەكەمېان دەخەينە پېش دوۋەم. پېرسېوس لە پارچە ھەلبەستېكىدا بە تايبەتى ئەو ناۋەي ھېناۋە لەۋېدا گوتوۋيەتى: «بەلام ئەۋە بەدكارى سې كەدوۋە»، ئەو شتېكى ناخەزى لە ھەلبەستەكەدا پېشكەش نەكەدوۋە، بەلكو جوانترى كەدوۋە، خۆ ئەگەر ئەۋ مەبەستى ئەۋ شتەبايە كە لەۋېدايە و بەۋ ناۋەيە،

ئېستىر ئەۋ شتە لە ھەر شوتېنېك بايە، ناۋەكە ئەۋكاتە ناخەز و قېزەۋن دەبۋە، بەلام ئېستىر چۆن سېيەم لەپېش چوارەم دادەنرى و وادادەنرى كە زانينى ئەۋ ناۋە لە زانينى بەدكارى كەم بايەخترە!؟

ئەدبۇدات: ئايا تۆ لەۋ باۋەرەداي كە پېسېستە ئەۋ زانينە بەچاكتىر دابنرى، تەنانەت ئەگەر ئېمە كۆل و بەدبەختىش بکات؟! ئايا پېرسېوس خۆي ئەۋ تاكە ئېش و ئارەزوۋى نەخستوۋەتە سەر ھەموو ئازارەكانەۋە ۋەك دلرەقى زالم و زۆردار و چاۋرسيەتى و تەماحكارىان؟ ئەۋ ئازارەي ئەۋانەي دان بەۋ بەدكارىيانەدا دەنېن كە كەدوۋيانە و نەيانتوانبۋە خۆيانى لې دەرباز بکەن!؟

ئۆگۈستىن: بەۋ شېۋاز و پېيە دەتوانى، ھەروەھا نكولى لەۋە بکەي كە زانينى چاكتەكارى خۆي لە زانينى ئەۋ ناۋە- بەدكارى- چاكتىرە، چۈنكە زانينى چاكتەكارى بەبې ئەۋەي تۋانايى ئەۋەت ھەبى ئېش و ئازارە و شايەرى داشۆرىن ھەز دەكات زۆردارانى پې سزا بدرى.

ئەدبۇدات: رەب بە دوورمان بگرى لەۋ شېتېيە! ئېستا من تې دەگەم: زانين خۆي كە باشترېنى ھەموو زانستەكانە دەروون تېروپر دەكات، نابى تۆمەت بخرىتە پارسەنگىيەۋە، بەلكو دەبى ئەۋانە تۆمەتبار بکرىن كە بەدبەخت و كۆلتىرىن و دوۋچارى نەخۆشېيەك بوون، پېرسېوس گوتى ھېچ داۋدەرمانىك چارەسەريان ناكات.

ئۆگۈستىن: درۋستە! بەلام بۆچوون و قسەي پېرسېوس چېمان بۆ دەكات و دادى چېمان دەدات؟ ئېمە ناچېنە ژېر بارى دەسەلاتى پرېارى ئەۋ جۆرە خەلكە، دواتر و ئاسان نېيە لېرەدا روون بکرىتەۋە ئايا زانينىك لە يەكېكى دېكە چاكتىرە. من ئەۋەندەم بەسە كە پېشتر پرېارمان لەسەر دا كە زانينى شەمەك لە زانينى سېمبۆل چاكتىر نېيە، بگرە، بەلكو لە سېمبۆل خۆي چاكتىرە. ئېمە ئېستىر ئېستا دەمانەۋى روونى بکەينەۋە: كامانەن ئەۋ جۆرە شتانەي كە ئېمە لە بارەيانەۋە دەبېئىن كە دەتوانن بەبې سېمبۆل راستەۋخۆ بەھۆي خۆيانەۋە نېشان بدرېن ۋەك: قسەكردن، بەم لاۋ ئەۋ لاۋا رۆيشتن، دانېشتن، پال كەۋتن (درېئېوون) و لەم جۆرە.

ئەدبۇدات: ئەۋ قسانەتم لەبېرە كە كردنت.

راستى و سېمبۆل

۱۰ (۲۹) **ئۆگۈستىن:** ئايا تۆ لەۋ باۋەرەداي كە گشت

ئەو كارانهى داوامان لى دەكرى بيكهين، بهبى سيمبول دەكرى ئامازەيان پى بدەين، يان هەندىكيان لەمە بەدەر بگرين؟

ئەديودات: من به تەواوتى ئەو جۆرە شەمەكانەم لە ياد و بېرە، ناكرى پشت راست بكرتتەوه كه بهبى سيمبول فېركردن هەبى، تەنبا زمان لەوه بەدەرە، يان ئەو رەوشە ئەگەر يەكپەك بېرسى فېربوون چىيە؟ من دەبىنم، كردارەكەى من كه بۆ فېربوون دەيكەم، هەرچى بىت، ئەو لەو شتە خۆى كه دەيهوى ئامازەى پى بدەم، فېر نابى، ئەگەر من ئارام بم، يان هەر كارىكى ديكە بكەم، لىم بېرسى «بەم لاو ئەولادا گەران» چىيە، هەلدەستە سەرپى و دەستبەجى دەپۆم، هەوليش دەدەم پى رابگەيەنم و فېرى بكەم بهبى سيمبول رۆيشتن چىيە. چۆن دەتوانم لەوه دلنبايم كه ئەو باوەر ناكات رۆيشتنە سنووردارەكەم پىتەر و نمونەى رۆيشتن نىيە. ئەگەر ئەو لەو باوەرەدا بى، ئەوه به هەلە چووه، ئەوكاتە وا باوەر دەكات كه ئەگەر يەكپەك لە منى خىراتر، يان نەرمتەر بروات و وەك ئەوهيه نەروات. ئەمە هەموو ئەوه دەگرىتەوه كه دەكرى و دەتوانم بهبى سيمبول ئامازەى پى بدەم هەر وەك پىشتەر قسەم لى كرد تەنبا دوو شت نەبى كه لەمە بەدەرن.

(۳۰) **ئۆگۆستين:** من ئەمە پەسند دەكەم، بەلام ئايا تۆش لەو باوەرەدانىت كه قسەكردن و فېركردن لە يەكترى جيان؟!

ئەديودات: بگرە دەزانم، ئەگەر هەردووكيان يەكبن، هېچ كەس يەك بەبى قسەكردن فېر نەدەبوو، بەلام ئىمە بەهۆى سيمبولى ديكەوه وەك وشەكان فېردەين. چ كەس دەتوانى لەو جياوازىيە گومان بكات؟!

ئۆگۆستين: ئىتر چۆن؟! ئايا لەنباوان فېركردن و نىشاندان جياوازی نىيە، يان هەيه؟!

ئەديودات: بەبۆچوونى من هەردووكيان وەك يەكن. **ئۆگۆستين:** ئايا ئەو راستى نەكردووه كه لافى لى داوه: ئىمە سيمبول بەكاردين، ئامازە دەدەين بۆ ئەوهى فېربىن؟!

ئەديودات: به تەواوتى.

ئۆگۆستين: ئىستاكە چۆن؟! ئەگەر يەكپەك لافى لى دا و گوتى: ئىمە فېر دەين بۆ ئەوهى ئامازە بە شت بدەين. ئايا ناكرى پشت ئەستور بەوهى پىشتەر گوران بە

ئاسانى قسەكەى پوچەل بكرتتەوه؟! **ئەديودات:** بەلى.

ئۆگۆستين: ئەگەر ئىمە ئامازە بەشت بدەين بۆ ئەوهى فېر بىن، نەك لەگەل ئەوهشدا فېر دەين بۆ ئەوهى ئامازە بەشت بدەين، كەوابو فېربوون و ئامازە بە شت دان لە يەكترى جياوازان.

ئەديودات: تۆ راست دەپىتتى. قسەكەى من كه هەردووكيان وەك يەكن، راست نەبوو.

ئۆگۆستين: ئىستا وەلامم بدەوه، ئايا ئەو كەسەى فېر دەكات فېر بوون چىيە، ئەمە بەهۆى سيمبۆلهوه، يان بە شىوازيكى تر دەبكات؟!

ئەديودات: من نابىنم چۆن ئەو بەشىوازيكى ديكە دەتوانى ئەمە بكات.

ئۆگۆستين: تۆزىك پىشتەر تۆ شتىكى هەلەت گوت: لە بارەى ئەو پرسىارەوه ئايا فېركردن وەك خۆى چىيە، مرۆف دەتوانى شت بەبى سيمبول فېر بى، چونكه فېربوون شتىكه و ئامازەپىدان بە شت شتىكى ديكەيه. كەوابو روون و ئاشكرايه كه دوو جۆرە كردارى لە يەكتر جياواز هەيه، ئەمەيان تەنبا بەهۆى ئەويانەوه نىشان دەدرى. يەكەميان خۆ بۆ خۆى نىشان نادات، ئەمەش بېروپى تۆ بوو، هەربۆيه هېچ شتىكى ديكە نەدۆزرايهوه كه ئامازە بەخۆى و شتى ديكە بدات لە زمان بەولاوه، لەبەر ئەوهى زمان خۆى سيمبۆلكە ئىتر بۆيه وا دەردەكەوى هېچ شتىك بوونى نىيە كه بتوانى بەبى سيمبول خەلكى پى فېر بكرى.

ئەديودات: هېچ بەلگە يەك شك نابەم قسەكەت پەسند نەكەم.

(۳۱) **ئۆگۆستين:** دەرکەوت و ساغ بۆه بەبى سيمبول ناكرى فېربوون هەبى، هەر وەها دەبى زانين خۆى لەسەروو سيمبۆلهوه دابنرېت كه ئىمە بەهۆيهوه شت دەزانين، ئەگەرچى هەموو كەرەستە و شەمەكان كه ئامازەيان پى دەدرى، ناكرى لە سيمبۆلهكانيان چاكتە بن.

گومان، سيمبول فېربوون

ئەديودات: وا دەردەكەوى.

ئۆگۆستين: بۆ خاترى ئاسمان! ئايا تۆ بەبىرت دىتەوه بە چ رىتگايەكى پىچاوپىچى سەخت ئەو ئەنجامە لاوازمەن دەستگير بوو؟! لەسەرەتاي مشتومر و شەرە

قسه کائمانه وه که کاتیک چاک خه ربکی کردین، هه ولمان دا سئ بابهت پشت راست بکهینه وه:
 - ئایا فیربوون به بی سیمبۆل له کردن دیت.
 - ئایا چهند سیمبۆلیکی دیار و دهستنیشانکراو له سهروو ئه و شمه که وهن که ئاماژه یان پی ددهن.
 - ئایا زانیی شمه که وهک خۆی چاکتره له سیمبۆله کهی.

چوارم ده مهوی له توه بیستم و شاره زابم ئایا تو، به کورتی، ئه و ئه نجمانه وا ده بیینی که گومان هه لئاگرن؟
ئه دیودات: سه ز و ئاره زوی من به ئاشکرا ئه وه به دوای ئه و هه موو پیچویه ناکردن و هاتن و چونه بگهینه دلنیاپی، به لام ئه و پرسیاره ی تو ناره حه تی کردم و له په سندرندی داواکاریه که ت تو قاندمی، من ئه و وینه یه له می شکمدایه که ئه گهر تو ره خنه و گازنده ت نه بایه، ئه و پرسیاره ت لی نه ده کردم. ناوه ره که ئالۆز و ته مومژاوییه که ریگا و ده رفه تم نادات سه رنجی تیکرای گشتی بدهم و بی باکانه وه لام بده مه وه، به تاییه تی، چونکه ئه و ترسه م لی نیشته وه که بابه تی شاراه له ژیره وه هه یه و می شک و شاره زایی و توانایی من ئه وه نییه ده رفه تی بيم.

ئۆگۆستین: سل و پاریز و دوولیییه که ت هه ست پی ده که م هه زناکه م به ره چی بده مه وه، چونکه ده بیته مایه ی ئاماژه دان و ناسینی ده روونیک که ورد و ریکوییکه و پاراستنی ئارامیش ئه و په ری گرینگه. زه حمه ته په شیوی دامان نه گریت کاتیک بیروبوچونه کائمان که ئیمه پابه ندین پیتیانه وه و به هاوپه یقین پیتیانه گه یشتووین به به لگه ی پیچه وانه وه لیمان زه وت بکرتین. ئه گهر دروست بیت له به رده م به لگه ی راستو دروستدا خو به ده سه ته وه بده ی، ئه و په ری هه لیه که نه زانراو و نادیار به زانراو و دیار دابنریت. ئه وه ی جیگای نیگه رانییه که ئه وه ی بنه مایه کی پته و و قایمی هه یه و به رده وام ده بیت زینده به چال بکرت و رق و کینه یه کی زۆر و زه بده ی تواناکار له ژیر بیسته وه، ئه و کاته وا دیته به رچاو جاریکی دیکه مرۆف برۆای به راستیی (حه قیقه تی) روون و ئاشکرا نه بیت.

(۳۲) که واتا ده ی، ده مانه وی ئیستا ئازادانه تر سه ره له نوێ ئه و پرسیاره بکه ی: ئایا تو له سه ره هه ق بووی کاتیک گومان ت له و ئه نجماه کرد: ئه گهر یه کییک هیچ

شاره زایی له راوکردنی بالنده نه بی به دار عه سا و دان و ته پکه، له ریگا تووشی راوکه ریکی بالنده ببی که هه موو شمه کیکی راوکردنه که ی پییه، به لام دهستی به راوکردنه که نه کردوه، به لکو به ریگا که دا ده روات، ئیتر ئه و هه ر ته ماشای راوچییه که ی کردوه، به سه رسامییه وه له خۆی پرسیه وه ده بی ئه و شمه که ی بوچی بی، به لام کاتیک راوچییه که ههستی پی کردوه یه کییک به دوایه تی و ته ماشای ده کات ده سته جی دار عه ساکه و دانه که ی ده ره یناوه و له نزیکه وه ههستی به بوونی مه لیک (بالنده یه ک) کردوه، ته نگه تاوی کردوه و به دارعه سا و دانه که ی گرتوو یه تی. ئایا ئه و راوچییه لیته دا به بی سیمبۆل به شته که خۆی ئه و مرۆقه ی ئاگا دار نه کردوه ته وه و فیری نه کردوه و پیتی رانه گه یاندوه؟!

ئه دیودات: من ترسی ئه وه م هه یه لیته دا بابه تیک هه یه له وه ده چی که من له باره یه وه گوتم، به وی پرسی: «به م لاو ئه ولادا رویشتن چییه»؟ من به ته واده تی له لام روون نییه ئایا هونه ری راوکردن به ته واده تی نیشان درایی.

ئۆگۆستین: ئاسانه نیگه رانی و ترسه که بره ویتنه وه کاتیک من ئه مه ده خمه سه ر و ده لیم: ئه گهر ئه و که سه ژیر بایه له وه وه که به چاوی خۆی دیتوو یه تی، تیکرای فیرده بوو و ده یزانی. بو ئه و مه به سه ته ی ئیستامان به سه که ده رباره ی هه ندیک شمه ک- نه ک گشتی- بتوانین به لای که مه وه که سانیک به بی سیمبۆل فیر بکه ی.

ئه دیودات: منیش له لای خو مه وه ده رباره ی ئه و ره وشه ده توانم ئه مه بخمه سه ر: ئه گهر ئه و ژیرییه کی گونجواوی هه بایه، ده بوو ئه و به چهند هه نگاویکی که می رویشتن بیزانیایه به م لاو ئه ولادا رویشتن به گشتی چییه.

ئۆگۆستین: قه ی ناکات، ده توانی پتر به رده وام بی و هیچ گازنده یه کم نییه و من بگره به گه رمی پیروزیایی لی ده که م، تو توانیت بزانی که هه ردوو کمان هه مان مه بهستی له دلدا بووه، که که سانیک به بی سیمبۆل ده توان ده رباره ی هه ندیک شت فیر بکرتین، ئه و گریمانیه: به بی سیمبۆل له کردن نایه ت که پیشتر وه ک راست بو مان ده رده که وت، چه وت و هه لیه. دوای ئه و هه موو تیبینیانه ههستی ده روونی مرۆف ده توانی نه ک ته نیا هه ر ئه م، یان ئه و، به لکو هه زار شت به بی له ئارادا بوونی سیمبۆل بزانی و فیر بی. تکات لی ده که م، ئیتر بو ده بوو ئیمه گومانان له مه هه بی؟!

بۆ ئەو هی لەو دیهانه له ژماردن نه هاتوانه ی له سهه
گشت شانۆ له ئارادابووه كاندا له لایه ن ته كته ره كانه وه
به بێ سیمبۆل و به هۆی بابه ته كانه وه پیتشكیش ده كرتین،
دوور بکه وینه وه، په ب و سروشت ته مانه ی خواره وه هه
به هۆی خۆپانه وه به روون و ئاشكرا ده خه نه به رچاو: خو
(پۆژ) و تیشك كه هه موو شتیکی گرتووه ته وه و
دایپۆشیوه، مانگ و ته ستیره كان، ولاتان و ده ریا و
ئه وه ی به شیوازی له ژماردن نه هاتوو له ویدا په ویدا
ده بن؟!

(۳۳): ئیتر له مه ش پتر، ته گه ر به وه په ری پتکوپتیکی
وردینه وه، بیره که ینه وه، دوور نییه ته نه توانی هه یچ
بدۆزیته وه كه به هۆی سیمبۆله که یه وه لیه ی فیریبی. خو
ته گه ر من سیمبۆلیکم بدریتی و به سهه مندا وهك تاکیك
بگۆنچی و نه زانم ئاماژه به چ شتیك ده دات، هه یچی لیه
فیرناهم. خو ته گه ر پیتشتر شته كه م زانیی، ئیتر سوودی
چی ده میتی؟ کاتیك من ته مه ده خوینمه وه:

ئیترا «سارا باره کانتان نه گۆزان و له ناو نه بران»،
وشه ی «سارا باره کان» تهو شته م نیشان نادات كه
ئاماژه ی پی ده دات. خو ته گه ر بهو ناوه به تابه تی چهند
سه رپۆشکی دیار بکراو نیشان بدری، ئایا ته وکاته من
به لای که مه وه، ته گه ر گویم لهو ناوه بیت، فیر ده ب سهر
چییه، یان سه رپۆش و چارۆگه چییه؟ پیتشتر من ته مانه م
زانیه، تهو شمه كانه م به بین نهك به بیستنی
ناوه كانیان، زانیوه. کاتیك بۆ یه که م جار تهو وشه دوو
برگه یه Caput (سهه) به رگویم كه وت نه مده زانی ئاماژه
به چی ده دات هه روهك چۆن ته گه ر بۆ یه که م جار وشه ی
«سارابال» م بیستنا به، یان خویندووبایه وه، نه مده زانی
چی ده ستنیشان ده کات، به لام ئیمه هه میشه گوتوومه
«رأس» و زانیومه که ی ته مه ده لێین و بۆمان روون
بۆته وه ته وه ناوی شتیکه پیتشتر به چاو دیتومه. پیتش
تهو روون بوونه وه یه تهو وشه یه بۆ من ته نیا هه
دهنگیک بوو، ئینجا رووه که یم وهك سیمبۆلیک زانی
دوای ته وه ی تهو شته م ناسی كه ئاماژه ی پی ده دات،
ئیترا تهو شته م زانی- ناسی كه سیمبۆله که یم زانی.
هه روهك گوتم، به ئاشکرا من نهك به هۆی سیمبۆله که ی،
به لکو به هۆی دیتنه وه ناسی و زانی. بهو پتودانگ و به م
پیتیه سیمبۆل له ریتگای شته ناسراوه که وه ده ناسری و
شت له ریتگای سیمبۆله که یه وه ناسری.

(۳۴) بۆ ئەو هی توو رووتر تی بگه ی، وای دابنی ئیمه
بۆ یه که م جار وشه ی «سهه» ده بیستین، چونکه ئیمه
نازانین ئایا تهو وشه یه ته نیا هه ر ده نگه، یان شتیك
ده رده بری و ئاماژه ی پی ده دات، بۆیه هه ول ده دین
بیرسین «سهه» چییه. بیره بکه ره وه: ئیمه ده خوازی بزانین
سیمبۆله که خۆی چییه نهك شته که خۆی. تهو
زانیا ریه مان نییه له بهر ته وه ی نازانین تهو شته چییه که
ده ری ده بری. له کاتی تهو پرسینه دا مرۆقتیک به په نجه
(قامک) ئاماژه به بابه تی پرسینه که ده دات. به
بینینه که ی واتای تهو سیمبۆله تی ده گه ین كه تا وه كو
ئیترا بیستوومه مانه و لیتی تی نه ده گه یشتین. له
سیمبۆله که دا دوو ره هند هه یه: دهنگ و توانایی
ده ستنیشان کردن. دهنگ به هۆی سیمبۆله که وه ههستی پی
ناکری، به لکو به وه ی بهر هه وا بکه وی، توانایی
ده ستنیشان کردنه که ش به دیتنی شته که که به په نجه
ئاماژه ی پی ده دری ده زانی. په نجه که رووبه رووی
سیمبۆله که ناکریته وه، به لکو ئاماژه بهو به شه ی له ش
ده دات كه ناوی «سهه» ی لی نراوه. بهو پیتیه و هه ریه
بهو ئاماژه یه ی په نجه یه تهو شته نازانم كه من پیتشتر
زانیه و تهو سیمبۆله ش نازانم كه قامکه که ئاماژه ی پی
نادات.

له گه ل ته وه شدا درتێکردنی په نجه که نیشانه ی ئاماژه
پیدانه پتر له وه ی تهو شتانه ده ربه بری كه ئاماژه یان پی
درا، به لای منه وه گرینگ نییه و شتیکی تهو توی لی
ناکه ویته وه، ته مه ش وهك له رهوشی ئاوه لئاودا «ته مه
بینه» وایه. له هه مان کاتدا ئیمه له گه ل تهو ئاوه لئاودا
په نجه درتێ ده که یین و ئاماژه ی پی ده دین نه با دا
سیمبۆلیک به ته نیا به س نه بی بۆ ئاماژه پیدان. هه ول
ده دم پیت سه لمیتم ته گه ر ته وه م له ده ست بیت، ئیمه
به هۆی سیمبۆله که نه وه که «به وشه» ناوده برین هه یچ فیر
نابین. هه روهك گوترا، ئیمه ناوه روکی وشه، واته هیز و
توانایی و ده ستنیشان کردنه که ی که له ده نگه که دا
شاردراوه ته وه، پیتش ناسینی شته که که نیشان ده دری،
ده زانین. ته وه خۆی، ئیمه به هۆی توانایی ده ستنیشان
کردنه که وه شته که تی ده گه یین و ده یزانین.

(۳۵): ته وه ی ده ربه ریه ی سهه گوتم، ده توانم له باره ی
سه رپۆش و چهند شتیکی دیکه ی له ژماردن نه هاتوو
بیلیم كه من زانیومن به بی ته وه ی هه یچ شتیك له باره ی

ئەو سەرپۆشە (سارابار) زانیبى، ئىتر جا ھەر كەسىك بە بزوتتەو، يان بە وینەكیشان بۆم شروڤە بکات. من ھەز ناكەم بلتیم ئەو ھیچی فیتەر نەکردووم- ئەگەرچی بە سووک و ئاسانى دەتوانم ئەمە ساغ بکەمەو ئەگەر بھوئ پتر بدویم لەو بارەبەو، بەلام من دەلتیم لە رتگای وشەو ھیچی فیتەر نەکردووم، ئەمەش ھەر ئەو قسەبەو پتیشوو خۆبەتتى. ئەگەر ئەو ساراباراكەى دیت و منبش لەوئ بىم و سەرنجى بۆلای راکیشام و گوتتى: «ئەو ساراباراكەبە» ئەوکاتە شتتیک دەزانم كە پتیشتر نەمدەزانى، بەلام نەك بە رتگای وشە كە دەرپرا، بەلكو بە تەماشاكردنى ئەو شتە خۆى كە بوو مایەى ئەوئ ناوئەكە بەناوئەرۆك، واتاكەبەو بەزانم. دیتن بە چاوى خۆم نەك وشە بیانیبەكان ھۆكارى دلنیابیم بوون لەوئ كەشتەكە دەزانم. دوور نیبە من بروام بە وشەكان ھەبووبت بۆ ئەوئ ھەست بە بابەتەكە بکەم و ئاگاداربەو، واتە بەسەرنجەدان ھەولئ دیتنى ئەو بەدەم كە دەمەوئ.

۱۱: (۳۶): ئەمەبە تووانیبى وشەكان- بۆ ئەوئ بەھیزى توانستەكەیان بزائرى: ئەوانە داوامان لئ دەكەن بەدوای شمەكەكاندا بچین، بەلام نابنە مایەى ئەوئ بیانزانین. ئەو كەسە شتتیکم فیتەدەكات ئەگەر ھاتو ئەوئ من دەبخووزم بیزانم، ببخاتە بەرچاوم، يان ھەستتیکى لاشەم، يان دەروونم. بەھۆى وشەو تەنیا ھەر وشە فیتەر دەبىن. باشتر: دەنگ و ورسەى وشەكان، ئەمانەش ھیچیان سیمبۆل نین، ھیچیان ناکرى وشە بن، من دەزانم، ئەگەرچی من دلنیابیم لەوئ ئاخۆ وشەكە وشەبە، تەنانەت دوای ببستنیبیم و پتیش زانیبى ئەوئ چى دیارى دەكات، بەھۆى زانیبى گوى ببست بوونى وشەكانەو ھیچ جارێك وشە نازائرى و نانسرى؛ ئىتر ئیمە ئەو وشانە فیتەر نابىن كە دەیانزانین و ناتوانین و دانیشى پتیدابنیتىن كە ئەوان فیتربووبىن كە نایانناسین، ئیمە تووانیبەكەى دەستنیشان كەردنیمان نەك بەھۆى پەیدابوونى دەنگەكەبەو كە دەببستىن، بەلكو بە ناسین و زانیبى شمەكە دەستنیشان كراوئەكەبەو لیبى تىگەبشتووین. بەبى قەیدومەرج راستە و ھەقیقەتە و ئاشكراىە و بەلگە كە گومان ھەلنگرە ئەو دەستەواژە دا ریتراوئ: ئەگەر وشەكان ھاتنە پتیشەو، ئیمە ئەوکاتە دەزانین

سیمبۆلەكان چىن، يان نازانین. ئەگەر شتەكەمان زانیبى، ئەو زانیبەكە وەبیرھاتنەو دەبى نەك زانیارى بەدەست ھاتو، خۆ ئەگەر نەشانین، ئەو ھیچ كاتتیک بەبیرمان نایەتەو و دوور نیبە داوامان لئ بکرتت پروو بکەبە شتەكە بۆ لیکۆلینەوئ.

شروڤە و تاووتو

(۳۷): دەتوانى نارازى بى و بلتتى: ئەو سەرپۆشانە كە ناوئەكەیان لەلای ئیمە لە دەنگ بەولاوئ نیبە دەتوانین تەنیا ھەر بەھۆى تەماشاكردنیاكەو بیانزانین و بیانناسین، ئیمە كاتتیک ناوئەكە دەزانین ئەگەر شتەكەمان زانیبى. ھەرۆك ئیمە لە بارەى لاوئەكانەو ببستوومانە چۆن تووانبوانە بەھۆى باوئ و ئایبىنەكەیانەو بەسەر پاشا و كلتبەى ئاگرەدا سەركەون (۲) و زال بن، دەبى چ سپاستیکى رەببان كەردبى و دەبى شایستەى چ ستایشتیک بووبن، تەنانەت لەلاین نەیارەكانیشیانەو، ئایا ئیمە بەھۆى وشە بەولاوئ لە شتتیکى ترەو ئەمەمان زانیوئ و فیتەر بووبن؟ لە وەلامدا دەلتیم: گشت ئەوئ بەھۆى ئەو وشانەو ئاماژەیان پتەر دراوئ و دەستنیشان كراون، پتیشیانە ئیمە ئەمەمان زانیوئ، ئىتر «سئ لاوئەكە»، «ئاگرەكە»، «ئاگرەكە»، «پاشا» لە كۆتاییدا «ئاگرەكە نەیسووتاندىن» چى بوون لەگەل ھەموو ئەوانى تردا كە وشەكان ئاماژەیان پتەر داون و دەریان بریون، من پتیشتر زانیومن، بەلام ئەنانباس، ئەزارباس و ميساسھیل ھەرسىكیان وەك سارابا لەلای من نەزانراو و نەناسراو بوون، بۆ زانین و ناسینیان ناوئەكانیان ھیچ یارمەتیان نەدام لەدوارۆژبشدا ھەروا ھیچ یارمەتیم نادەن، بەلام دەبى من دانى پتیدا بنیم ئەو پروداوئەكە وەك چۆن نووسراوئ و گیتەردراوئەتەو، كە ئەوکاتە پرووى داوئ، من لە باوئ و ئیمانەوئ، نەك لە زانیبەوئ بروام پتیبەتتى. ئەوانەى باوئەریان بەو چیرۆكە ھەبە دەزانن جیئاوازى نىوان باوئ (ئیمان) و زانین چیبە. ئەو جیئاوازیبە كە ئیمە باوئەریان پتیبەتتى لەلاین نووسەرەكەوئ ئاشكرا بووئ و زانیوئەتتى: پەبامبەر گوتووبەتتى:

«ئەگەر ئیبوئ باوئەرنەھیتن، تئ ناگەن و نازانن» «ئەشحیا ۷:۹» ئەگەر ئەو باوئەرى بەو جیئاوازیبە نەبوایە، ئەو قسەبەوئ نەدەكەرد. بەو پتیبە، ئەوئ من دەبزانم و باوئەرم پتیبەتتى، بەلام من گشت ئەوانە نازانم كە

باوهرم پېيانه. من ههموو نهوه دهزانم که نهوانه نازانم که باوهرم پېيانه. من ههموو نهوه دهزانم که ژير دهبېرې، بهلام ههموو نهوانه نازانم که باوهرم پېيانه. که او بو چاک دهزانم سوودی باوهرم بوون بهههموو نهوانه پروام پېيانه و نایانزانم چپیه! نهوه سووده له و رووداو و بهسه رها ت و چپړوکی نهوه سې کورپه لاوه دایه، نهگهرچی من گشت شتیک نازانم، بهلام به راستودروستی سوودی باوهرم هیتان دهزانم چپیه!

دهسته واژه - بریار

(۳۸): دهربارهی ههموو نهوانه دهیانزانین، نیمه ناچینه وه سهر قسه که ریک که له دهره ودا دنگه که دی دنگ دداته وه، به لکو په نا دبهینه بهر راستییه که له ناوه ودا له ناخی دهر وندا بالادست و جیگیره، دور نییه بههوی وشه کانه وه داوای لې کرابی پېرسې! نهوه کهسه ی لپی دهر پسرې نهوه فیر دهکات، نهوه کهسه ی مه بهسته له ناخی مروقدایه: مه سیح (کریستوس)، نهوه هیزتیکی نهگوروی رهب و حه قیقه تی هه تا هه تاییه. ههموو دهر وونیتیکی ژیر دهچیته وه بو لای و لپی دهر پسرې، بهلام نهوه بهو ساده ییه خوئی بو نهوه کهسه دهکاته وه و نیشان ددات! چهنده خواستی به دکاری و چاکه کاری هیه و له باردایه. خو نهگهر جاریک دهر وون بی نومید بوو به تفره و هه له چوو، نهمه بههوی هه لهی نهوه راستییه نه بووه که ویستراوه بزانی، هه روه ها به بی هیچ جوریک هه لهی رووناکي رو شنبه خشی دهره کی نه بووه که زور جار چاوی له ش به هه له دهچی و بی نومید ده بی، نهوه رووناکیه رو شنه دهره کییه ده بیته مایه ی نهوه ی شمه که دیتراوه کان بییترین، نهگهر مروث بتوانی له به کتریان جیا بکاته وه.

(۱۲): (۳۹) بهلام، خو نهگهر نیمه نیستا رهنه گه کان و نهوانی تر که وهک له ش تییینیان ده که یین و دهیانزانین، هه روه ها که رسته بنه رته ییه کانی نه م جیهانه له گه لیاندا له شه کان، ههسته کان که دهر وون- ژیر بو په بېردن بهو جورانه و وهک دیلمانچی (وهرگیپر) به کاریان دههینتی بههوی رووناکي رو شنه بو په بېردنی ژیریانه بهو شتانه په نای بو بېرې و نهگهر ژیر- دهر وون بچیته وه سهر راستی نی ناخ، ده بی چ شتیک په نای بو بېرې بو روون کردنه وهی نهوه ی که بههوی وشه کان چند شتیک دهزانین

و فیرده بېن که نهوه دنگه نین بهر گوتمان ده که ون و دهیان بیستی گشت نهوانه ی دهیانزانین و په یان پی دبه یین، یان نهوه تا به ریگی تی بیینی له شیه وه، یان بههوی ژیره وه دهیانزانین (۳) نهویان به بابه تی به رههستی و نه میان به بابه تی زانیینی، زیره کی ناوده برین، یان بو نهوه ی به جوئی زمانی نووسه ر پالپشته کافان بدوین، ده لپین: نهویان له شین و نه میان گیانییه. نهگهر دهر باره ی یه که میان لیمان پېرسې و هلامه که مان، بابه ته که نهگهر نهوه بی نیستا تی بیینی ده که ی و په ی پی دبه یین وهک نهوه ی دهر باره ی مانگی هه لاتوو که ته ماشای ده که یین لیمان پېرسې چ خه سلته تیکی هه یه، یان نهوه چپیه؟ جیگی پروا پی کردنی ده بی. نهگهر خوئی بابه ته که به چاو نه بیینی، بهلام نهوه به تیکرایی پروای پی ناکات و هیچ له شته به دنگ دهر پراوه کان فیر نای، به لکو لهو شتانه وه خو یان که به ههسته کانی په ی پی بردوون، فیر ده بی. وشه کانیش بو نهوه ی بیانیینی و نه یانیینی هه ر نهوه دنگه ی خو یان هه یه، بهلام نهگهر له باره ی نهوه شته وه نا که نیمه راسته وخو درکیان پی ده که یین، به لکو دهر باره ی نهوه ی نیمه یهک جار په یان پی بردوون پېرسې، هیچی تر قسه له شمه که کان وهک خو یان ناکه یین، به لکو له نهوه کوپی وینانه ی یادمان تو ماری کردوون و دهیان پارتی دهر وون، نیتر چون دهر کی نهوه ی ده بیینم به پیچه وانه ی هه لکه وت به هه لهی دابنیم نهگهر ساغی نه که مه وه که من نهک نیستا ده بیینم و په ی پی دبه م، به لکو پی شتر دیتوومن و زانیومن، دهر کم پی کردوون. نیمه نهوه وینه له بهر گیراوانه (کوپی) وهک یادوه ر له یادماندا تو مار و ده پارتیزین که وهک شایه دی نهوه شتانه که هه ستمان پی کردوون و کاتیک نیمه ژیرانه به باوهر و دلنیا ییه وه سه رنجی نهوه شایه ددانه ده دین، درو ناکه یین که قسه یان لپوه بکه یین، که چی نهوه شایه ددانه ته نیا هه ر بو نیمه روون و ناشکران. نهوه ی بی بیستی، نهوه کاته ده یزانی کاتیک نهوه شته بکه ویتته به رههستی و یه کسه ر په ی پی بهرې، بهلام نهک بههوی وشه کانه وه، به لکو به سایه ی نهوه کوپی یانه ی له لای خوئی هه یه، نهگهر ههستی پی نهکات و درکی پی نهکات پروای به وشه کان ده بی و پتر لهوه ی له شته کانه وه فیر بووه.

(۴۰): خو نهگهر قسه لهوه بکری که نیمه به میتشک- ژیر په ی پی دبه یین، واتا به سه رنجدانی ژیرانه

به روونی خوښیبه و به باسی نه وه ده که بین که له ناو تیشکی روښنی راستیدا راسته و خو ته ماشای ده که بین که پتی ده گوتی: مروی ناخ، نه و دلخوښ ده بی، ئینجا نه وهی گوتیمان لئ ده گری، نه گهر بیتو به چاوی دوو رو دریز و ساکاره وه شته کان خو یان ببینی نه وه به رامان و سه رنجدانه که ی نه ک به وشه کانم تی ده گات چی ده لیم. بویه من که راستیشی پی بلیم، نه گهر نه و سه رنجی راستی بدات، هیچ له منوهه فیتر نابی. نه و نه ک به هوی وشه کانمه وه، به لکو به هوی شته کان وه ک خو یان که له لای ناشکران و ره ب بوی ده رخستوهه فیتر ده بی و ده توانی نه گهر لیتی پیرسری، وه لام بداته وه، نای چ سه بیریکه ژیر په سندی ناکات: وا ده زانی به هوی زمانه که مه وه فیتر بووه و نه گهر لیتی پیرسری پیش نه وهی من بدویم پیتم راده که یه نن ده مه وی چ بلیم!

پرس

زورجار روو ده دات که مروث نه وهی لیتی ده پیرسری ناده کات و نه گهر پتر پرساری لئ بکریت بابه ته که په سهند و نه ری ده کات! نه مه دیته پیشه وه به هوی لاوازی سه رنجدانی ناخ (ناوه کی) که ناتوانی له تیکرای بابه ته که دا سوود له رووناکي روښناییه که ی ببینی. ئیتر نه و داوای لئ ده کری نه مه به هوی به شه کانه وه رابگه یه نن له وه دا که ده باره ی به شه کان که تیکرای بابه ته که پیک ده هین لیتی ده پیرسری، که نه و وه ک کو و تیکرای ناتوانی ببینی. خو نه گهر نه و گه یشته نه و راده یه و سه رکه وتوو بوو به سایه ی وشه کانی پرسیار کاره که وه، نه وه نه و هیچ له و وشانه وه فیتر نه بووه، چونکه پرسیار کاره که به پتی توانایی ناخی ناوه کی فیتر بونی لیتی پرسبوه.

خو نه گهر من ئیستاکه به ته واو ته ده باره ی نه وهی قسه مان لئ کرد، لیت پرسم نایا ده کری به پتی وشه مروث هیچ فیتر کری و نه مه له سه ره تاوه به پیچه وانه ی ژیره وه بو ت در ده که وی، چونکه تو نه و تواناییه ت نیبه تیکرای بابه ته که ببینی، بویه باشر ده بوو من به پتی توانایی ئیستات و ناماده ییت بو نه وهی له ناخه وه گوت له و فیتر کاره (ماموستایه) بی پرسیاره که به و جوړه داپریم: «تو نه و راستییه ت (حقیقه ته) له کوپوه زانی و فیتری

بووی و دانت پیدا نا کاتیک من قسه م ده کرد و له باره یه وه دلنیا بووی و پشت راستت کرده وه که ده زانی؟» دوو نیبه تو له وه لامدا بلتی: من تو م فیتر کرده وه. ئیتر من ده پرسم: که واوو چون؟ نه گهر من لافی نه وه م لئ بدایه که مروثی کی فریوم دیوه، نایا نه و وشانه ی من نه و دلنیا بیبه ی پی ده به خشی که هه ته نه گهر گوت لیم بی بلیم «داناکان گه مژده کان چاکترن» به دلنیا بیبه وه نه مه نا ده که ی و ده لیتی: باوړ به یه که میان ناکم! خو نه گهر باوړم پی کرد، نه وه به نه زانی له باره یه وه ده مینمه وه. له گه ل نه وه شدا به دلنیا بیبه وه باوړ به دووه میان ده که م به پتی نه و بنه مایه تو تی ده گه ی که نه له یه که م شت فیتر بووی، چونکه نایزانی و لیتی بی خه به ری، نه له دوو م فیتر بووی، چونکه پیشتر زانیوته. نه گهر ده باره ی ورده کاری شته کان لیت پیرسری، نه وه تو سویتد ده خوی نه ویان له لات زانراو نیبه و نه میان ده زانی.

ئیسستاکه تو نه و تیکرایه ی پیشتر ره ت کرده وه په سندی ده که ی، کاتیک ده زانی و بو ت در ده که وی نه وهی لیتی پیکه اتوه روونه و جیگای دلنیا یی لئ کردنه، ئیتر له هه موو نه وهی قسه مان لئ کرده وه گوتگر، یان لئ نازانی نایا راسته، یان به ته واو ته ده زانی که نه و چه وت و هه لیه، یان ده زانی که راسته (حقیقه ته). له یه که م ری تیچوونی نه م سیپانه دا: پروا ده کات، وای بو دچی، یان گومان ده کات له دووه میاندا به پیچه وانه یه وه ده وهستی و نای ده کات. له سیپه مدا ده یسه لمینی. له هیچ کامیک له مانه فیتر نابی، ئیتر نه و که سه بی که دوا ی قسه کردنه که مان شته که نازانی، هه ره ها نه وهی ده زانی نه وی بیستوبه تی درویه نه نجا له کو تاییدا نه وه ش که دوا ی نه وهی لیتی ده پیرسری نه وی پیشتر پتی گوترا چی بوو، ناتوانی وه لام بداته وه. نه وان هه موویان بو یان ساغ بو ته وه له وشه کان هیچ فیتر نه بوون.

ساغ کردنه وه

۱۳: (۴۱) هه ر بویه کی ده توانی نه و راستیپانه به دی بکات که ده روون- میشک په ی پی ده بات، بی هوو دیه گوی له قسه ی نه و که سه بگیری که خو ی ده ببینی و له وه به ولاره که په سندی بکات، نه گهر چی هیچیشی لئ نازانی، سوودیکي تری لئ ناکات، به لام نه وهی ده کاری ببینی له ناخی خویدا شاگردی راستیبه و له دره وه شدا

دادوهره به سهر قسه کهر، یان چاکتر: به سهر قسه کانیه وه.

زورجار ئه و ده زانئ قسه له چی کراوه، به لام قسه کهر خوئی هیچ شتیک نازانئ، نمونه یه ک: یه کیک که باوهری به ئیپکۆر هه بووه و پروای به مردنی دهر وون- گیان هه بووه، به لگه ی پته و و به هیزی دهر باره ی نه مریی دهر وون دارپژراو بو گوئگریک که توانایی وردبوونه وه ی گیانی- ژیره کی هه بووه پیشکesh کردوه، ئه و که سه ناتوانئ بریار بدات که ئه و راستی ده لئ، به لام قسه کهر که به هیچ جوړیک نازانئ ئایا خوئی راستی گوته وه، دوور نیبه ئه وه ی پیشکesh کراوه به هه له و چه وتی دابنئ، ئایا ده بی مرۆف وای دابنئ که ئه و ئه وه ی نه یزانیوه، خه لکی پی فیر کردوه؟ که چی ئه و خوئی ههر ئه و وشانه ی به کاره ی ناوه که ئه و ی شته که ده زانئ، ده توانئ به کاری به یئتی.

(٤٢) ههر بوئه وشه کان هیچ جاریک ئه وه نامینن که به لای که مه وه بیروکه کانی قسه کهر دهر دهر بن، چونکه ئه و دلنیا نیبه ئایا ده زانئ چ ده بیژئ، درۆزن و تفره دهرانی بخهره سهر که به قسه ی سووک و ساده و ئاسان واده کن باوهر بکه ی بیروکه کان، نه ک ههر به وشه کان ئاشکرا ده کن، به لکو ده یانشارنه وه و په رده پویشیان ده کن. من به تایبه تی هیچ گومانم له وه نیبه وشه کانی ئه وانیه وای هه ست ده کن، ده بی پابه ندی گوته ی راستی بن هه ول ده دن و به چند شپوازیک ده یانه وئ بزانی بیروکه کانی قسه که روون و ئاشکرا بن و دوا ی پی لئ نانی گشته ی، ریتگا نه درئ درۆزن قسه بکات، له گه ل ئه وده له لای ئیمه و که سانی دیکه پشت راست بوته وه: توانیومانه به وردی سه رنج بده بن، وشه کان له گه ل ئه و شتانه نایه نه وه که بیران لئ ده کرتته وه. به پیی بزچوونی من ده کړئ ئه مه به دوو شپواز بقهومی:

- یان ئه وده تا زنجیره ی به دوا یه کتری هاتنی قسه که له دهمی یه کیکه وه دیتته دهرئ شتیک ده لئ له یاده وریه کانه وه خواستویه تیبه وه، که چی ههر ئه و خوئی بیر له شتیک دیکه ده کاته وه، ئه مه تووشمان ده بی کاتیک سروود ده چرین.

- یان ئه وده تا به بی خواست، ئیمه به لئین ده دهن و له جیگای ئه و وشه و قسه یه ی مه به سته، هی تر له ده مانه وه دیتته دهرئ، ئیتر ههر لیتره دا سیمبولی ئه و

شتانه ی له بیر و میسکماندا نایستین. درۆزنانیش بیر له و شتانه ده که نه وه که قسه یان لئ ده کن، خو ئه گهر نه زانین ئایا ئه وه ی ده یلئین راسته، ئه وه ده زانین ئه وه ی ده یلئین بیروکه ی ناو میسکیانه، ئه گهر وای دابنئین، پیشیانه، دوو چاری یه کیک له و دوو بابه ته نه بن که هه نوکه له لایه ن منه وه قسه ی لئ کرا.

ئه گهر یه کیک لاف لئ بدات و بلئ: ئه و چه وتی و هه له یه هه ندیک جار کراوه و ئه گهر شتیک بیته پیشه وه، به چاو ده دیتري، من ده مه وئ، ئه گهر چی ئه مه پتر به شارووبی ماوه ته وه، له کاتی بیستنیشیدا به هه ست پی نه کراوی ماوه ته وه، له گه ل ئه وه شدا له دژئ هیچ گازنده یه ک ناکه م.

(٤٣) رهوشیکی دیکه هه یه، ده چیتته وه سهر ئه و رهوشانه که به کرده وه پتر بلاوه و هوکاری جیاوازی له ژماردن نه هاتووی بیروبوچوونه کان و مشتومره. ئه گهر قسه کهر ئه وه ی بیرو لئ ده کاته وه ده ستنیشان کرد، به لام ته نیا ههر بو خوئی و هه ندیکی دیکه، ئه و وشانه بو ئه و که سه ی قسه ی بو دکات و بو هه ندیکی تر به پیچه وانه وه هه مان ده ستنیشان کردن و واتای نابئ، ده کړئ یه کیک له ئیمه کاتیک گوئ ده گرین، لافی ئه وه لئ بدات هه ندیک زبنده وهر له چاکه کاری و زرنگیدا له سه رووی مرۆقه وه ن. ئه مه بو ئیمه جیگای په سندکردن نیبه، ئیمه ئه و لاف و گه زافه هه له و چه وت و زیانبه خسه به توندی رهدت ده که ینه وه. دوور نیبه ئه و هیز و توانیبه کانی له شه به «چاکه کاری» ناوهرئ، ئینجا به هوبه وه ئه وه دهر بیرئ که بیرو لئ ده کاته وه به بی ئه وه ی درۆ و هیچ هه له یه کی بابه تیانه بکات، یان مه به سته ی بی چند شتیک تر که له یادیدا وینا و تو مار کراون دهر بیرئ، یان به هژی هه له یه کی زمانه وه وای بکات جیاواز له وه ی له مه به سته ی روونی بکاته وه، به لکو ئه و جیا له ئیمه شته که بیران لئ ده کاته وه به ناویکی دیکه وه ناویان ده بات ئیمه ده سته جئ له گه لیدا دیتته وه ئه گهر بیتو بتوانین بزانی بیر له چی ده کاته وه؟! راسته ئه و قسه ی کردو مه به سته ی خوئی خسته روو، به لام له گه ل ئه وه شدا نه بتوانی بیروبوچوونی خوئی بزمان ئاشکرا و روون بکاته وه، ده کړئ و ده بی پیناسه کردنه کان ئه و هه له یه به لاره بنرئ. به پیناسه کردنی ئه و کیشسه یه ی له به رده سته دایه، زرنگی و به هره مه ندی چیه روون و

ناشکرا ده بیج که مشتومر که دهر باره‌ی شته که نییه، به لکو دهر باره‌ی وشه که یه. من نه وه ده سه‌لمینم، نایا ژماره‌ی پیناسه چاکه کان که م نین و به په‌نج‌ه‌ی دست ناژمیردرین؟! له‌گه‌ل نه وه شدا، ئیتر له دژی تیوری و هونه‌ری پیناسه‌کردن زور شت گوتراوه و من به شیوا په‌سندی دانانیم لیره‌دا قسه له و بابه‌ته بکری و به‌لامه‌وه جیگای ره‌زامه‌ندی نییه.

(۴۴) سنووری راسته‌قینه‌که ده‌به‌زینم، فره شت هه‌یه ئیمه به چاکي گوتیمان لییان نابج و دهر باره‌ی ره‌وشی نه و شته ناوبرا به بیستراوه‌کان مشتومر‌یکی زور به‌ریا ده‌بیټ، هه‌روه‌ک نه‌وه‌ی بیستمان، نمونه‌یه‌ک: له و نزیکانه که من وشه‌یه‌کی قرتاجی-م Karthago به وشه‌ی «به‌زه‌یی هاتنه‌وه» وهرگیترا، تو وه‌لامت دامه‌وه و گوتت تو نه‌مه‌ت له باشتربین شاره‌وه نه و زمانت بیستووه، به و وشه‌یه تو ته‌قوا (ترسی ره‌ب له دلدا بوون، Frommigkeit ره‌ب په‌رستی، ئیمانداري- وهرگیتی) نیشان ده‌ده‌ی، به‌لام من به‌ره‌رچت ده‌ده‌مه‌وه و ده‌لیم: به‌دلنیا بیسه‌وه تو به ته‌واوه‌تی نه‌وه‌ی بیستت له بیچووه، چونکه من وام بیستت- وه‌ک بووم دهرده‌که‌وی- که تو نه‌ک ته‌قوا، به‌لکو باوهر (ئیمان) ت گوت، نه‌گه‌رچی تو له ته‌نیشتم دانیشتبووی و ناگری نه و دوو وشه‌یه به له‌یه‌کچوونی ده‌نگه‌کان بینه مایه‌ی به هه‌له بیستن، من ماوه‌یه‌کی زور له و پروایه‌دابووم که تو نه و شتانه فیتر نه‌بووی و نه‌ترانیون که پیت گوتراون. منیش نه‌مزانی تو چیت گوتووه، خو نه‌گه‌ر من به‌باشی گوتیم لیت بووبایه، به هیچ جوړتیک وام دانه‌ده‌نا، که وشه‌ی قرتاجی ته‌قوا به‌زه‌یی به یه‌ک وشه نیشان و ناماره‌پن بده‌ی، ناکوک و ناته‌بایه و به پیچه‌وانه‌ی ژیره‌وه‌یه، شتی وه‌ک نه‌مه زور جار رووده‌دات و ده‌که‌ویتنه‌وه، ئیمه ده‌خو‌زین، هه‌روه‌ک گوترا، نه‌مه به‌جی ده‌هیلین بو نه‌وه‌ی نه و بوچوونه‌ی له‌لا دروست نه‌بی که به‌هوی بانه‌مای پشتگوئی خستن له بیستندا، یان به‌هوی که‌ریی مروقه‌وه دژی وشه‌کان گازنده‌یه‌کی چه‌وت و هه‌له بکریت. نه‌وی پیشتر گوتم به نمونه‌وه پتر نارچه‌تم ده‌کات، نه‌گه‌رچی من به‌گویی خوم به روونی و جوانی گوتیم له وشه‌کان بوو، به تایبه‌تی لاتینییه‌که، له تواناییمدا نییه، نه‌گه‌رچی من سهر به و گرووپه‌ی زمانم، له بیروکه‌کانی قسه‌که‌ره‌که تی بگه‌م و بیانزانم.

نه‌نجام

(۴۵): ئیستا ده‌مه‌وی پتر بابه‌ته‌که ری‌کوپیک بکه‌م، من رازیم بیسه‌لمینم که نه‌وی گویی، چند وشه‌یه‌کی زانراو له‌لای بیج، ده‌زانی که قسه‌که‌ره‌که‌ی به باشی بیری له و شتانه کردووه‌ته‌وه که به زمانه‌که‌ی خو‌ی دهری بریون و ده‌ستنی‌شانی کردوون، به‌لام نایا له‌مه‌ نه‌وه ده‌که‌ویتنه‌وه- ده‌مه‌وی له و باره‌یه‌وه پیرسم- که نه و به و جوهر نایا فیتر ده‌بیج و ده‌زانی نه‌گه‌ر راستی پی بلین.

(۱۴): نایا ماموستاکان (فیترکاران) روونی ده‌که‌نه‌وه که نه‌وان له‌جیاتی بابه‌تی پسرپوری خو‌یان، بیروبوچوونی خو‌یان ده‌لینه‌وه و وای داده‌نین؟ که به قسه‌کانیان پیشکه‌شیان ده‌کن؛ چ که‌سیک له ئیمه ده‌خو‌زنی منداله‌کانی بنیتریته قوتابخانه بو نه‌وه‌ی به و گه‌مزه‌یی و ناشیانه نه‌وه فیترین که ماموستا بیری لی ده‌کاته‌وه؟ دوا‌ی نه‌وه‌ی ماموستاکان هه‌موو بابه‌ته پسرپوریه‌کان بلینه‌وه که به‌لینیان داوه، ئیتر بابه‌تی پراکتیکی بیج، یان فله‌سه‌فه‌ی تیوریانه به وشه بیخه‌نه روو، ئیتر نه‌وانه‌ی به قوتابی (شاگرد- خویندکار) ناوده‌برین، ده‌گه‌رینه‌وه سهر نه‌وه‌ی بیسر بکه‌نه‌وه، به‌پیتی هیز و تواناییان نه و راستییه‌ی ناخ- ناوه‌کییه سهرنج بدن و لپی وردینه‌وه. بو نه‌وه‌ی بزنان نایا راستی گوتراوه؟ نه‌وکات فیتر دهن و کاتیک له ناخی خو‌یاندا بو‌یان دهرده‌که‌وی که نه‌وه‌ی پینان گوتراوه راستییه، دست ده‌کن به ستایش کردن به‌بی نه‌وه‌ی بزنان که نه‌وان پیکه‌وه ستایشی قوتابی و ماموستا ده‌کن، نه‌گه‌ر هاتو نه‌و ماموستایانه خو‌یان بزنان چی ده‌لین، به ناشکرا خه‌لک بیج ئومید و ده‌ستخه‌ر ده‌بن کاتیک نه‌وانه‌ی به ماموستا ناویان ده‌بن، نه‌وان نین! زور جار له‌نیوان کاتی قسه‌کردن و کاتی زانین و فیربووندا کات به‌سهر ناچی و ماوه‌یه‌ک نییه، به ناگادارکردنه‌وه، یان له‌لایه‌ن قسه‌که‌ر، خیرا و ده‌ستبه‌جی له ناخه‌وه فیتره‌بن. نایا نه‌وان له و باوه‌په‌دان که له دهره‌وه و له‌لایه‌ن نه‌وانه‌ی ناگادار کراونه‌ته‌وه، فیربوون.

(۴۶): دهر باره‌ی سوود و قازانجی وشه‌کان به تیکرایی، نه‌گه‌ر به وردی سهرنج بدری، که‌م نییه، ده‌خو‌زین پشتیوان به ره‌ب، جارتیکی تر تو‌نینه‌وه‌ی له باره‌یه‌وه بکه‌ین. من له و ساته‌وه‌خته‌دا داوات لی ده‌که‌م

له شایسته‌یی خوځان پتربان پټی مه‌به‌خشه. له پټناوی نه‌مه‌دا داوام‌کردووه بۆ‌نه‌وه‌ی هیچی تر‌ته‌نیا هه‌ر باوهر نه‌که‌ین، به‌لکو‌بیزانین و بیناسین چ‌فه‌رمایشته نووسراوه‌که‌ی په‌ر‌استودورسته، نابج‌ئیمه‌له‌سه‌ر زه‌وی هیچ‌که‌س‌یک به‌ماموستا و فیترکارمان ناویه‌رین، چونکه‌تاکه‌ماموستایه‌یک‌ه‌یه‌له‌ئاسمانه‌(مه‌تتا- ۲۳-۱۰) هه‌ر‌ئهو‌خو‌ی‌فیترمان‌ده‌کات‌چی‌له‌ئاسماندا هه‌یه. له‌ر‌یگای‌مرۆفه‌وه‌سیمبول و نیشانه‌ی‌ده‌ره‌کیمان پټی‌ده‌به‌خش‌بۆ‌نه‌وه‌ی‌بۆ‌چوونه‌وه‌سه‌ر‌ناخی‌ده‌روون و لیوه‌ی‌فیتر‌بین،‌ئهو‌مان‌خو‌ش‌بو‌ی و بیناسین،‌ئهمه‌به‌خته‌وه‌رت‌رینی‌ژینه. ژیان‌یک‌گشت‌خه‌لک‌سه‌ر‌گه‌رمی‌به‌دوادا‌گه‌ران و سو‌راخ‌کردن‌ین، به‌لام‌که‌مایه‌تیسه‌ک‌ده‌ست‌گیری‌ده‌که‌ن و پټی‌شاد‌ده‌بن.

دات،‌ئهو‌په‌ری‌سپاس‌گوزارم، چونکه‌ئیه‌و‌گشت‌په‌خه‌ و‌گازنده‌کان‌که‌ده‌موبست‌بیان‌گرم و بیان‌که‌م، پټیشیانه‌پټیشب‌ینیت‌کردن و کالت‌کردنه‌وه. به‌ئاسانی و ساکاری‌هیچ‌شت‌یک‌له‌لایه‌ن‌تۆوه‌پشت‌گو‌ی‌نه‌خرا‌که‌بیته‌مایه‌ی‌به‌ر‌پاک‌ردنی‌گومان‌له‌دل‌مدا. ده‌ریاره‌ی‌گشت‌بابه‌ته‌کان‌پټیشب‌ینییه‌نه‌پټینییه‌که‌ت‌وا‌وه‌لامی‌دابه‌وه‌چۆن‌تۆ‌وشه‌و‌قسه‌کانت‌دوو‌پات‌کرده‌وه.

قه‌لادزی

بنه‌وشان- پیران

ز ۲۰۱۸

سه‌ر‌چاوه:

Augustinus: De magistro. Uber den Lehrer. Reclam. Stuttgart 1998. S.77.

(۱) ئهو‌قسه‌یه‌ی‌ئوگۆستینی‌پاک‌سه‌رنج‌بۆ‌ئهو‌بنه‌ما

بنه‌ره‌تیسه‌ی‌فه‌لسه‌فه‌ی‌ئیس‌لام‌را‌ده‌ک‌یتی، به‌تایبه‌تی‌له‌لای‌بو‌عه‌لی‌سینای‌بوخاری و فارابی‌تاجیکی، که‌ده‌لتی:

- الوجود بالغير.

- الوجود بالذات.

- ده‌بی‌تا‌چه‌ند‌ئهو‌که‌له‌فه‌یله‌سوفه‌(دیانه-‌گاوره)‌سوودی

له‌و‌فه‌یله‌سوفانه‌ی‌ئیس‌لام‌وه‌ر‌گرتوه؟ په‌رسیاریکه‌وه‌لامه‌که‌وا‌ئاسان‌نییه. (وه‌ر‌گ‌ت‌یر)

(۲) چه‌رۆک و پرواوی‌ئهو‌س‌ی‌لاوه‌جووله‌که‌یه‌(عیبرانیه)‌که‌ئهو‌به‌خت‌ن‌سه‌ر‌ف‌تی‌داونه‌ته‌نیو‌دۆزه‌خه‌وه‌و‌نه‌سووتاون‌له‌ته‌وراتی‌جووله‌که‌-‌سفری‌دانیا‌ل ۳: ۹۴-۹۷‌هاتوه.

(۳) وه‌ک‌من‌بو‌ی‌بچم‌ئوگۆستینی‌پاک‌لا‌په‌لای‌ئهو‌قسانه‌ی

کردوه و مه‌به‌ستی‌پتر‌به‌لای‌باوهر و ئیماندا‌چوونه، به‌لام‌هیچ‌گومان‌له‌وه‌ناکر‌ی‌که‌ئهو‌ده‌قه-‌په‌ره‌گرافه‌بنه‌ره‌تی‌په‌رۆسه‌ی‌زانینه‌که‌دواتر‌له‌لای‌جۆن‌لۆک‌بوو‌به‌بابه‌تیکی‌سه‌ره‌خۆ‌که‌به‌ئه‌ست‌مۆلۆجی-‌تیوری‌زانین-‌ناوده‌بر‌ی و شان‌به‌شانی‌لۆجیک‌بابه‌تی‌سه‌ره‌کی‌فه‌لسه‌فه‌یه. نایا‌ده‌شت‌بیرسین‌له‌و‌په‌ره‌گرافه‌وه‌لۆک‌چه‌ند‌سوودی‌په‌گه‌یشته‌وه؟! تا‌چه‌ند‌سه‌رنجی‌پاک‌یشاوه‌و‌هاندهری‌ئهو‌نوس‌سینه‌ی‌بووه‌که‌به‌چه‌ند‌توت‌رینه‌وه‌یه‌کی‌تیگه‌یشته‌ی‌مرۆف‌ناسراوه. (وه‌ر‌گ‌ت‌یر).

کو‌تایی‌به‌گشتی

تکایه‌ئیس‌تا‌په‌م‌ب‌لی،‌بیرورای‌تۆ‌چیه‌ده‌ریاره‌ی‌گفتو‌گۆکان‌به‌تیک‌رای. ئه‌گه‌ر‌تۆ‌به‌تایبه‌تی‌بزانی‌ئهو‌ی‌گوتراوه‌راسته، ئینجا‌ده‌ریاره‌ی‌تیزه‌ورده‌کارییه‌کان‌ل‌یت‌په‌رس‌ری، ده‌لیتی‌من‌ده‌یزانم، ساغی‌ده‌که‌یه‌وه‌که‌ده‌یزانی، که‌وا‌بو‌دواتر‌ده‌زانی‌له‌چ‌که‌س‌یکه‌وه‌ئهمانه‌فیتر‌بووی. له‌منه‌وه‌نه‌بووه، چونکه‌ئه‌گه‌ر‌نا‌ئهو‌کاته‌وه‌لامی‌گشت‌په‌رسیاره‌کانت‌ده‌دابه‌وه‌ده‌ریاره‌ی‌هه‌موو‌ئهو‌انه‌ی‌ده‌یانزانی. خو‌ئه‌گه‌ر‌راستی‌چیه‌نه‌یزانی، نه‌من‌نه‌که‌س‌یک‌تر و نه‌ئهو‌فیتر‌بان‌نه‌کردوو‌ی. من‌هه‌ر‌نا، چونکه‌من‌ناتوانم‌فیتر‌بکه‌م‌ئهو‌یش‌هه‌ر‌فیتری‌نه‌کردوو‌ی، چونکه‌تۆ‌تا‌ئیس‌تا‌توانایی‌فیتر‌بونت‌نییه.

ئه‌دیودات: ئهو‌ی‌راستی‌بج، من‌به‌هو‌ی‌ئاگادار‌کردنه‌وه‌که‌ت، وشه‌کان‌فیتر‌بووم و زانیم: مرۆف‌به‌هو‌ی‌وشه‌کانه‌وه‌به‌ئاگادار‌کردنه‌وه‌وه‌داوای‌لی‌ده‌کر‌ی‌بۆ‌ئهو‌ی‌فیتر‌ب‌ی، هیچ‌ر‌یی‌تی‌ناچیت‌به‌ر‌یگای‌زمان و قسه‌کردن‌بیر‌بو‌چوونه‌گر‌ینگه‌کانی‌قسه‌که‌رمان‌بۆ‌ده‌ر‌بکه‌ون و په‌رده‌یان‌له‌سه‌ر‌لابدر‌ی، دواتر‌فیتر‌بووم و زانیم‌نایا‌ماموستا‌به‌ته‌نیا‌راستی‌گوتوه‌که‌ئهو‌ی‌وه‌بیر‌ه‌ینایه‌وه، ئهو، ئه‌گه‌ر‌چی‌ده‌ر‌کی‌قسه‌ی‌کردوه، به‌لام‌له‌ناو‌ناخدا‌یه. ئهو‌خو‌ی‌وا‌نیشان‌دا‌که‌به‌زه‌بی‌به‌ماندا‌دیت‌ه‌وه‌و-‌منیش‌له‌به‌رانبه‌ر‌ئهو‌خۆشه‌ویسته‌یه‌گه‌رموگوره‌دا‌هه‌ول‌ده‌ده‌م‌له‌په‌رۆسه‌ی‌فیتر‌بوندا‌به‌ره‌و‌پیش‌بچم، ئینجا‌من‌به‌رانبه‌ر‌به‌و‌وتاره‌نه‌پساوه‌یه‌که‌